

حکایت شیرین بهمن ۵۷

حکایت بهمن ۱۳۵۷ حکایتی شنیدنی است. بهمن سال ۱۳۵۷ یادآور بیداری مردم ایران از خواب سنگین زمستانی است. در آن سال مردم خانه‌های گرم را ترک کردند و به کوچه‌ها و خیابان‌ها ریختند. آن‌ها به رهبری امام خمینی (ره) با مشت‌های گره کرده و فریادهای الله اکبر بساط نظام وابستهٔ پهلوی را در هم شکستند و با غلبه بر تاریکی و ظلم ستم شاهی به روشنایی، آزادی، استقلال و جمهوری اسلامی رسیدند.

دوست خوبم، خوب می‌دانم ذهن کنجکاو تو به دنبال چرایی انقلاب است. بارها در مدرسه از بچه‌ها شنیده‌ام: «که چرا انقلاب شد؟» البته برای رسیدن به جواب کامل این سؤال به یک پژوهش گسترده و کامل نیاز داریم. در این یادداشت کوتاه سعی می‌کنم به صورت خلاصه به دلایل مهم انقلاب اشاره کنم. سؤال‌هایی در باب زمینه‌های شکل‌گیری انقلاب اسلامی را می‌توان به ۵ بخش تقسیم کرد: ۱. ضدیت نظام پهلوی با اسلام؛ ۲. وابستگی کامل نظام پهلوی به بیگانگانی چون آمریکا و انگلیس؛ ۳. وابستگی در تمامی سطوح اقتصاد، صنعت و کشاورزی؛ ۴. وابستگی در علم و دانش و پیروی از فرهنگ غرب؛ ۵. وابستگی کامل در امور نظامی و امنیتی کشور.

آری، در مجموع این وابستگی‌ها باعث شده بود تا یک سرسپردگی کامل به نام نوکری نظام پهلوی نسبت به بیگانگان برای مردم ایران به وجود بیاید. شاید میزان تلخی این ماجرا را شما به صورت واقعی حس نکنید، ولی این مسئله زندگی پدربزرگ‌ها و مادربزرگ‌های شما را به شدت تلخ کرده بود. آن‌ها حسابی در فقر و بدبختی به سر می‌بردند. از طرفی غیرت ایرانی و اسلامی مردم ایران اجازه نمی‌داد در کشوری زندگی کنند که اربابانی به نام آمریکا و انگلیس داشته باشند. به همین دلایل مردم در بهمن آن سال کاری کردند که همیشه در تاریخ سرزمینمان خواهد درخشید. آن‌ها با انقلاب خود استقلال، آزادی و جمهوری اسلامی را به ارمغان آوردند.

علی اصغر جعفریان